

Et pædagogisk læringsmiljø med sammenhæng til Børnehaveklassen

Fagligt blik

Inspireret af Inge Schou Larsen¹ er det professionelle samarbejde om skolestarten vigtigt. Et konkret mål er at dygtiggøre børnene til mødet med skolen og på samme tid skabe positive indre billeder hos børnene, som kan nære en grundlæggende følelse af at være kompetent til mødet med skolen. Det vil sige, at barnets tilgang til skolen og dets tro på sig selv i de nye omgivelser og dets evne til at mestre nye krav udvikles.

I samtaler og lege, børnene imellem, er skolen ofte et tema, der dukker op igen og igen hos de ældste børn. Børnene deler den viden og de forestillinger de har om skolen med hinanden. I legen bearbejdes de forskellige indtryk børnene tilegner sig om skole og skolefærdigheder. Legen udgør derfor en vigtig kilde til læring i forbindelse med overgangen til skolen.

Den mest betydningsfulde læring og erfaringsdannelse forud for skolestarten sker dog typisk gennem planlagte og målrettede overgangsaktiviteter. Det er små og store forberedende aktiviteter, dialoger, lege osv., der foregår i børnehaven som forberedelse til skolen.

Den indsats, der sker gennem forberedende aktiviteter, kan få afgørende betydning for barnet i skolestarten, fordi det er gennem den, at barnet tunes ind på skolens læring.

De erfaringer barnet tilegner sig uden for skolen kan dermed blive dem, der får mest betydning for barnet i skolen idet, det er her grundtonen for barnets oplevelse af skole slås an, og her, barnets nye identitet som skolebarn begynder at tage form.

I Fjordbakke distriktet er der i alle institutioner store -grupper, det sidste år inden børnene skal i skole:

Her arbejdes der målrettet på at give børnene de bedste betingelser til overgangen til skolen – blandt andet gennem målrettede skole forbedrende aktiviteter, sociale lege, selvhjulpenhed og alt sammen med udgangspunkt i, et legende, lærende, igangsættende og inspirerende fokus. Således at der sikres progression i børnenes læring og udvikling.

Og dermed at børnene får en grundlæggende tro på egne kompetencer og tro på, at de kan klare de nye udfordringer.

I Fjordbakke distriktet har vi et tæt samarbejde med skolen og dette udmøntes sig blandt andet ved, at vi har etableret brobygning.

Brobygning skal forbinde den pædagogiske praksis i børnehaven med den pædagogiske praksis i skolen med udgangspunkt i Den styrkede læreplan

Brobygning skal operere i barnets nærmeste udviklingszone og feltet mellem leg og læring

Brobygning skal muliggøre såvel udvikling som afvikling, det vil sige den skal forberede barnet på det nye, der kommer og tage afsked med det der forlades

Brobygning har som mål, at barnet oplever sig som kompetent og inkluderet fra første færd i skolen

Brobygning udfoldes af de tvær- professionelle og bygge på principper om distribueret viden.

¹ Inge Schou Larsen

Målet er:

At børnene får venner el. skaber venskaber

At børnene lærer de nye rammer i skolen og SFO at kende.

At støtte den enkelt barn i overgangen fra børnehave til gl. overgang SFO/ skole gennem de voksnes samarbejde

At forældrene bliver inddraget så tidligt som muligt i overgangen til skole/ SFO.

Tegn til refleksion og justering af praksis i forhold til sammenhænge til Børnehaveklassen.

Vi ser medarbejdere, der indgår i fællesskab med hinanden om opgaven. Børn og medarbejdere indgår i et forpligtende fællesskab, med blik for betydningen af tilhørsforhold til fællesskabet og deltagelse i disse.

Vi har en medarbejder, der tager med børnene i glidende overgang og er del af brobygning.

Vi ser medarbejdere, der etablerer strukturer i forhold til brobygning.

Vi ser medarbejdere, der arbejder med børnenes tilhørsforhold til og deltagelse i nye sociale fællesskab.

Vi ser medarbejdere, der skaber aktiviteter som giver børnene gode oplevelser og erfaringer. Oplevelser, der kan give børnene tiltro til sig selv i nye fællesskaber.

Vi ser medarbejdere, der ser overgangen, som forberedelse til barnets næste skridt i livet.

Praksisfortællinger:

Aktiviteterne i Spireklubben er præget af, at der er stor fokus på et førskoleforløb. To formiddage i i ugen er der en helt klar ramme for, hvad børnene skal arbejde med og nå i form af blandt andet fonologisk opmærksomhed og legeøen. Begge Aktiviteter/ produkter er udviklet, til at skabe sammenhæng mellem børnehave og skole og som der arbejdes videre med i brobygning.

Når vi har de skoleprægede aktiviteter, hvor børnene har skullet sidde stille og løse opgaver og ser vi børn, der føler sig presset af dette og som næsten helt opgiver på forhånd i at kunne løse opgaverne.

Når vi derimod vælger at arbejde med eks. Fonologisk opmærksomhed på andre måder, så er alle børn med – vi lavede en dag nogle motorikbaner/forhindringsbaner, som understøtter fonologisk opmærksomhed.

Vi satte en vokal- bane op med lydbroer og lyd forhindringer.

Børnene kender vokalsangen og er meget glade for at synge den:

aei-der fløj en lille bi

ouy- den fløj til Humleby

æøå-der kan den honning få

Vi oplevede, at alle børn var deltagende og syntes, det er sjovt at deltage i legen. De børn, var usikre, var meget opmærksomme på, at de sagde den rigtige vokals lyd, når de kommer til en lydforhindring, de opsøgte selv hjælp hos de voksne for, at sikre sig hvilken lyd de skulle sige. De var meget vedholdende og deltagende i legen. Vi oplever at alle børnene generelt var meget motiverede og gennemførte banen op til flere gange. De fleste af børnene ventede på hinanden og hjalp også hinanden, hvis de gik i stå ved en forhindring.

Overgang til skolen:

Brobygning handler at gøre børnene trygge med skolens rammer og hvad det vil sige, at gå i skole. Jeg havde en snak med de kommende skolebørn, om hvad de tænkte om at skulle starte i skolen og om der var noget de var usikre på, eller noget de gerne ville vide om skolen.

En af drengene fortalte mig, at han aldrig ville i skole, han ville blive i børnehaven for evigt. Jeg spurgte, hvorfor han ikke ville i skole og han fortalte mig at det var fordi han ikke vidste hvor toilettet var og om der var blæsere til at tørre hænderne med – dem kunne han ikke lide.

Jeg fortalte ham, at jeg vidste hvor toiletterne var, men jeg ikke vidste om der var blæsere derude, men jeg kunne finde ud af det. Han kiggede på mig med fugtige øjnene og spurgte, hvordan jeg kunne det. Hvortil jeg sagde, at jeg var gode venner med klasselærerne og kunne spørge dem.

Jeg henvendte mig til lærerne på skolen og fik af vide, at der var blæsere ude på toiletterne.

Jeg fortalte ham dette, og han blev ked af det, og spurgte, om han så ikke bare kunne blive.

Jeg sagde det kunne han ikke, men at vi sammen med mor/far, skolen og mig ville hjælpe ham med at finde ud af dette. Vi aftalte, at han skulle med mig i brobygning, og den første gang skulle vi bare se, hvor toilettet var og se blæseren.

Da vi kom op på skolen, viste jeg ham hvor toilettet var og tændte for blæseren, så han kunne høre den, og viste ham, hvor tæt man skulle værre før den tændte. Da læreren sagde, at de skulle gå ud og vaske fingre på toilettet, gik han i panik, men da hun kendte til dette problem, sagde hun, at han kunne vaske hænderne inde på klasseværelset.

Næste gang i brobygning brugte han toilettet, mens jeg var ved siden af døren, og da han var færdig vaskede han fingre imens han undgik blæseren og fortalte stolt læreren dette! Den efterfølgende gang i brobygning var han glad og grinede hele vejen derop, og jeg spurgte, hvorfor han var så glad, da han vendte sig om og sagde, at han gerne ville gå i skole nu, fordi nu kunne han bruge toilettet uden at være bange.

Da vi kom derop, var han den 1. i rækken til at vaske hænder på toilettet og hans lærer smilede glad til ham, imens han havde det største smil i ansigtet.